

PARROQUIES@ARENYS

Sant Martí d'Arenys de Munt i Santa Maria d'Arenys de Mar (Bisbat de Girona)

21 MAIG 2020 - DIJOUS VI DE PASQUA / A - NÚM. 56

LECTURES DEL DIA

· Lectura primera
Ac 18, 1-8

Pau s'estava a casa d'ells i treballava. Els dissabtes discutia a la sinagoga

· Salm responsorial
Sl 97

R. El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contemplen la salvació

· Vers abans de l'evangeli
Jn 14, 18

No us deixaré orfes –diu el Senyor–; me'n vaig, però tornaré, i el vostre cor s'alegrarà

· Evangeli
Jn 16, 16-20

Vosaltres us entristireu, però la vostra tristesa es convertirà en alegria

SANTORAL

Sant Cristòfor Magallanes
Santa Gisela
Santa Virgínia

INTENCIONS DE MISSA

- Difunts:

Carme i Pepita Tàpias Xamaní

- Preguem junts:

Per les persones que netegen els centres hospitalaris, les residències, els carrers dels nostres municipis, que buiden els contenidors d'escombraries, que s'emporten les deixalles de les cases; una feina que ningú no veu, però que és necessària per sobreviure

UNES PARAULES

Benvolguts i benvolgudes, em queden tres escrits per acabar la setmana i acabar aquesta sèrie d'articles que hem anat publicant al llarg d'aquest temps de confinament. Avui dedicat als infermers, demà amb un escrit que ens van escriure als capellans i acabaré el dissabte amb un agraïment.

Els grans protagonistes d'aquests darrers mesos han estat, sense cap mena de dubte, els nostres infermers i infermeres, metges i metgesses, i a tots els equips sanitaris, que han tingut i tenen cura de tots nosaltres en el nostre dia a dia, i de manera molt especial en aquest temps de coronavirus. Els ho agrairé compartint-vos un bonic text que ens va arribar, també del Papa Francesc, dedicats a tots ells en el dia internacional dels infermers el passat 12 de maig. Escrivia: «En aquest moment històric, marcat per l'emergència sanitària mundial a causa de la pandèmia de la Covid-19, hem redescobert la importància del rol del personal d'infermeria. Diàriament hem presenciat el testimoni de valentia i de sacrifici dels agents sanitaris, en particular de les infermeres i infermers, que amb professionalitat, sacrifici, responsabilitat i amor pels altres ajuden a les persones malaltes, fins i tot arriscant la pròpia salut, com per desgràcia ho hem pogut veure amb l'elevat nombre d'agents sanitaris que han patit la malaltia o que han mort a causa d'ella. I perquè ho fan? Doncs, perquè són homes i dones que han respost afirmativament a una vocació particular: la dels bons samaritans que es fan càrrec de la vida i de les ferides dels altres. Són els custodis i els servidors de la vida que mentre ens guareixen, amb les seves paraules ens donen ànims, esperança i confiança. Moltes vegades esteu al costat de les persones en els moments més difícils de la seva vida i per aquesta generositat, vosaltres sou els "sants de la porta del costat". Aquells que ho viviu des de la vostra fe cristiana, sou la imatge de l'Església que continua duent a terme la missió de Jesús, que es va apropar i va curar a les persones que patien tot tipus de mals, que es va agenollar per rentar els peus de la humanitat. Aprofito, doncs per agrair-vos de nou pel vostre servei, i al mateix temps per fer un toc d'atenció perquè millorin les vostres condicions de treball. A vosaltres, a les vostres famílies i a tots els qui cuideu, els asseguro la meva pregària i els dono cordialment la benedicció apostòlica».

I res més. Unes paraules ben boniques dedicades a tots aquells que han fet de la seva vida una opció de servei. Aprofitem avui, una vegada més, per dur-los en les nostres pregàries.

Mn. Joan Soler i Ribas

L'EVANGELI (Jn 16, 16-20)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «D'aquí a poc ja no em veureu, però poc després em tornareu a veure». Us dic amb tota veritat que plorareu i us doldreu. El món s'alegrarà i vosaltres us entristireu, però la vostra tristesa es convertirà en alegria».

COMENTARI

«La vostra tristesa es convertirà en alegria». Com podrà ser això? Doncs, podrà ser només si tornem a recuperar les tres virtuts teològals: la fe, l'esperança i la caritat. La tristesa de la pèrdua d'una persona estimada es pot convertir en alegria amb la fe que tenim que la vida ha vençut la mort, amb la fe que tenim que les persones que hem estimat viuen ja al costat del Pare. La tristesa per alguns projectes que s'han aturat es convertirà en alegria si mantenim l'esperança que Déu lluita al costat nostre i que no ens abandonarà, que amb perseverança recuperarem el que amb tant d'esforç havíem construït. I la tristesa per la soledat que hem viscut en el confinament es convertirà en alegria amb els signes de caritat, o sigui, d'amor que haurem de tenir de nou els uns amb els altres.

I si en voleu un exemple ben clar, només cal mirar els aplaudiments que vàiem als hospitals cada vegada que una persona sortia guarida i es podia retrobar amb els seus. La tristesa s'havia convertit en alegria.

Que així sigui, també, per cada un de nosaltres.